

Εισήγηση προς τις ΓΣ των ΕΛΜΕ της χώρας

Η πραγματικότητα του σήμερα

Ο κόσμος μας αλλάζει και το αποτύπωμα της αλλαγής αυτής είναι φανερό σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Τεχνητή νοημοσύνη και εξέλιξη της τεχνολογίας διαμορφώνουν νέες συνθήκες στη ζωή και στην εργασία. Η πρόκληση απέναντι σε αυτές τις τεκτονικές αλλαγές είναι το περιεχόμενο του μετασχηματισμού που φέρνουν να έχει σημείο αναφοράς τον άνθρωπο, τον/την εργαζόμενο/η και να μην αποτελέσουν όχημα εντατικοποίησης της εργασίας και υποχώρησης των κοινωνικών κατακτήσεων. Σε αυτή την προσπάθεια ο κόσμος της εκπαίδευσης αλλά και τα συνδικάτα οφείλουν να δώσουν τη μάχη. Να αγωνιστούμε όλες/οι ώστε το αύριο να μην κυριαρχείται από την εκμετάλλευση του κόσμου της εργασίας.

Το γεωπολιτικό τοπίο γίνεται όλο και πιο σύνθετο και τα χαρακτηριστικά του διαμορφώνουν μια πραγματικότητα ζοφερή, σχεδόν δυστοπική. Η απάθεια με την οποία ο κόσμος σήμερα αντιμετωπίζει τη τραγωδία που βιώνει ο πληθυσμός της Γάζας, η απουσία ουσιαστικής αντίδρασης στα ακραία σχέδια μετοικεσίας και η σιωπή με την οποία γίνεται αποδεκτή η πραγματικότητα του θανάτου και του φόβου, επιβεβαιώνει ότι οι νέες ισορροπίες σε διπλωματικό και πολιτικό επίπεδο απέχουν πολύ από το να εξασφαλίσουν αυτά που οι ανθρωπιστικές αξίες απαιτούν. Την ίδια ώρα στο ανοιχτό μέτωπο της Ουκρανίας προστίθεται η εξαιρετικά ανησυχητική ρήξη ανάμεσα σε Πακιστάν και Ινδία. Με δεδομένη την αστάθεια που προκαλεί ο πόλεμος των δασμών είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο πως οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοι σε κάθε χώρα θα υποστούν τις συνέπειες του ανταγωνισμού αυτού.

Το τοπίο στην εκπαίδευση

Αλλαγή στη σύνθεση των πειθαρχικών συμβουλίων – Διώξεις εκπαιδευτικών

Ο τέως Υπουργός Παιδείας με υπουργική του απόφαση στις 27 Φλεβάρη προχώρησε στην αλλαγή της σύνθεσης των πειθαρχικών συμβουλίων. Επέλεξε να εκδιώξει τους/τις δύο αιρετούς/ες εκπροσώπους των εκπαιδευτικών από τα πενταμελή πειθαρχικά συμβούλια, τα οποία πλέον θα αποτελούνται από ένα/μια δικαστικό, έναν/μια εκπρόσωπο του νομικού συμβουλίου του κράτους και ένα/μια διορισμένο/η από τη Διοίκηση Διευθυντή/ντρια πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. **Η απόφαση αυτή διαμορφώνει συνθήκες όξυνσης των πολιτικών της ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης και απομείωσης των συνδικαλιστικών ελευθεριών.** Η κατάργηση της εκπροσώπησης των εργαζομένων στα πειθαρχικά συμβούλια αποτελεί πλήγμα στη δημοκρατική λειτουργία, σηματοδοτεί μια βαθιά συντηρητική στροφή στο παρελθόν και πλήττει με τρόπο καίριο τα δικαιώματα των εργαζομένων αλλά και την ανάγκη για διασφάλιση της διαφάνειας και της δικαιοσύνης στο εργασιακό περιβάλλον. Το χρονικό σημείο δεν επελέγη εν κενώ και η στόχευση είναι προφανής. **Επιδιώκουν να περιορίσουν τη δυνατότητα στους/στις εκλεγμένους/ες αιρετούς/ες του κλάδου να υπερασπίζονται τα δικαιώματα των συναδέλφων/ισσών και ταυτόχρονα να καταγγέλλουν διοικητικές αυθαιρεσίες.**

Τις μέρες αυτές μάλιστα ένας σημαντικός αριθμός εκπαιδευτικών οδηγείται σε πειθαρχικά συμβούλια καθώς υλοποιείται με τρόπο απόλυτο από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και τη διοικητική πυραμίδα η πολιτική της συντριβής της συνδικαλιστικής δράσης με αφορμή την απεργία αποχή από τις διαδικασίες της ατομικής αξιολόγησης. Η επιλογή αυτή αποσκοπεί στη συντριβή της φωνής των εργαζομένων και των συνδικάτων. Είναι πραγματικά απαράδεκτο να διαμορφώνονται τέτοιας έκτασης και έντασης διοικητικές κινήσεις εναντίον εκπαιδευτικών στα πλαίσια συνδικαλιστικής δράσης.

Αντί το Υπουργείο Παιδείας να στηρίζει τους/τις εκπαιδευτικούς που μάχονται καθημερινά για να κρατήσουν όρθια τα σχολεία τους, τους/τις διώκουν και τους/τις στοχοποιούν. Ιδιαίτερα στοχοποιούν νεοδιόριστους/ες, οι οποίοι/ες για χρόνια «γύριζαν» σε όλη την χώρα σε συνθήκες εξαιρετικής δυσκολίας και σήμερα βρίσκονται αντιμέτωποι/ες με παραπομπές σε πειθαρχικά αντί να έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες μονιμοποίησης τους.

Ενωμένες και ενωμένοι θα δώσουμε τη μάχη για την υπεράσπιση της συνδικαλιστικής δράσης και των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Γιατί το μόνο καταφύγιο μας είναι η δύναμη των πολλών, η συσπείρωση όλων μας στις αξίες και την αποστολή του συνδικάτου για ένα καλύτερο δημόσιο σχολείο αλλά και για ανθρώπινες συνθήκες ζωής και εργασίας. Για τον κόσμο της εκπαίδευσης, προτεραιότητα είναι η διαμόρφωση και η υλοποίηση πολιτικών που θα δώσουν απαντήσεις στα προβλήματα του σήμερα και τις προκλήσεις του αύριο με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης, αντιμετώπισης των ανισοτήτων, εμβάθυνσης της δημοκρατικής λειτουργίας και ουσιαστικής ενίσχυσης του δημόσιου σχολείου. Ο δρόμος για μια καλύτερη Δημόσια Δωρεάν Παιδεία δεν περνά ούτε μέσα από τις αίθουσες των δικαστηρίων ούτε μέσα από τις αίθουσες των πειθαρχικών συμβουλίων.

Όσον αφορά τις προκλητικές δηλώσεις του πρωθυπουργού περί απολύσεων, δηλώνουμε ότι θα παλέψουμε δυναμικά για τα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα και τη δημοκρατική συνταγματική πρόβλεψη σχετικά με τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων.

Οικονομική Αναβάθμιση και Αξιοπρέπεια για τον Εκπαιδευτικό.

Η πρότυπη δίκη της 6^{ης} Ιουνίου ορόσημο στη μάχη για την επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.

Οι μισθοί μας είναι μισθοί φτώχειας και εξαθλίωσης. Η «πολυδιαφημισμένη» αύξηση στους μισθούς των εκπαιδευτικών για το 2024 ήταν τελικά μία πενιχρή οριζόντια αύξηση 35-40 ευρώ καθαρά μηνιαίως. Την ίδια ώρα η αύξηση από την 1^η Απριλίου του 2025 δεν αγγίζει καν τα 20 ευρώ τον μήνα καθαρά. Η επιλογή αυτή αποτυπώνει και τις πραγματικές ιεραρχήσεις της κυβέρνησης η οποία δεν κρίνει ως κορυφαία την ανάγκη ο κόσμος της εκπαίδευσης να ζει με όρους αξιοπρέπειας. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat οι δημόσιοι υπάλληλοι στην Ελλάδα είναι οι χαμηλότερα αμειβόμενοι/ες σε όλη την Ευρώπη, ενώ τα στοιχεία του ΟΟΣΑ δείχνουν ότι οι εκπαιδευτικοί της Ελλάδας είχαν μείωση του πραγματικού τους μισθού κατά 9% τα τελευταία τρία χρόνια. Στις 6 Ιουνίου γίνεται η πρότυπη δίκη στο ΣΤΕ με αντικείμενο την επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού. Στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις το αίτημα αυτό. Μόνο με ενότητα και ομοθυμία θα κερδίσουμε τη δύσκολη μάχη αυτή ώστε ο κόσμος της εκπαίδευσης να βελτιώσει τις συνθήκες ζωής του και να ζει με αξιοπρέπεια.

Απαιτούμε να αρθούν τα μέτρα που ακρωτηρίασαν τους μισθούς μας στα χρόνια της δημοσιονομικής κρίσης και της εφαρμογής των μνημονίων με κορυφαίο αίτημα την επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού. Δεν ζητάμε απλά τη δικαίωση του αιτήματος μας στην πρότυπη δίκη στις 6 Ιουνίου. Ζητάμε την υλοποίηση μιας πολιτικής απόφασης η οποία θα δικαιώσει τον κόσμο των εργαζομένων του Δημοσίου ο οποίος και βιώνει μια εξαιρετικά άδικη πραγματικότητα. 100 χρόνια μετά την καθιέρωση για πρώτη φορά του θεσμού είναι απόλυτη ανάγκη να αποκατασταθεί η αδικία αυτή. Η αντιμετώπιση της φτωχοποίησης να γίνει πράξη και να μην παραμείνει ευχή.

Η στέγαση είναι δικαίωμα και όχι προνόμιο.

Στη δραματική αυτή χειροτέρευση των συνθηκών διαβίωσης, προστίθεται το κορυφαίο ζήτημα της στέγασης, ειδικά όσων διορίστηκαν ή τοποθετούνται σε περιοχές μακριά από τα σπίτια τους και ιδιαίτερα αυτών που ζουν και εργάζονται σε τουριστικές περιοχές. Ήδη πολλές/οι συναδέλφισσες/οι αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα της έξωσης από τα σπίτια που νοίκιαζαν για να χρησιμοποιηθούν για την τουριστική περίοδο που ξεκινά. Η αγωνία και το συναίσθημα της εγκατάλειψης κυριαρχεί. Η συντριβή της αξιοπρέπειας στην καθημερινότητα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Απαιτούμε λύσεις ως προϊόν σχεδιασμού δημόσιων πολιτικών που θα επιτρέψουν στον/στην εκπαιδευτικό που εργάζεται μακριά από το σπίτι του/της να ζει με αξιοπρέπεια. Απαιτούμε από το Υπουργείο να εκπονήσει πρόγραμμα αντίστοιχο με αυτό που εκπόνησε του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για την αντιμετώπιση των στεγαστικών αναγκών των στρατιωτικών. Η πρόβλεψη για 15% χρήση από εκπαιδευτικούς και ιατρούς στο σύνολο των 4000 κατοικιών είναι ανεπαρκής σε σχέση με την έκταση και την ένταση του προβλήματος αυτού.

Ωνάσεια Σχολεία. Μια πολιτική που θα φέρει βαρύ πλήγμα στο δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Πρόκειται για μια πρωτοφανούς χαρακτήρα επιλογή η οποία και στην ουσία της αποτυπώνει μια ισχυρή διάθεση σχεδιασμού και εφαρμογής δημόσιων πολιτικών στην εκπαίδευση με όρους ταξικής κατηγοριοποίησης. Η διάθεση υποστήριξης σε μια τέτοια πολιτική ουσιαστικά λειτουργεί μετασχηματιστικά στο πεδίο της εκπαίδευσης με όρους ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Η επίκληση ότι η λειτουργία τους συνδέεται με την άμβλυνση ανισοτήτων σε ευάλωτες περιοχές δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα που θα διαμορφωθεί καθώς μαθητές και μαθήτριες των περιοχών

αυτών θα αποκλειστούν από το σχολείο τους. Αυτό μάλιστα θα συμβεί χωρίς να υπάρχει δυνατότητα σε πολλές περιπτώσεις τα παιδιά αυτά να πάνε σε άλλο σχολείο της πόλης τους. Γινόμαστε δηλαδή μάρτυρες μιας παραδοχής της αδυναμίας της Πολιτείας να ανταποκριθεί στη συνταγματική επιταγή για παροχή εκπαίδευσης με ίδιους όρους σε όλα τα παιδιά και τελικά μιας πολιτικής που επικαλείται αλλά στην πραγματικότητα δεν μειώνει τις ανισότητες.

Οδηγούμαστε πλέον σε μια εκπαιδευτική πραγματικότητα η οποία θα χαρακτηρίζεται – εμφατικά πια – από την κυριαρχία των ανισοτήτων. Γινόμαστε αντιμέτωποι και αντιμέτωποι δηλαδή με μια αισθητοποίηση συνεπειών με ταξικό χαρακτήρα καθώς οι λίγοι/ες θα ευνοούνται και οι πολλοί/ες θα αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της περιθωριοποίησης. Η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία λειτουργεί ενισχυτικά στη διαμόρφωση ενός πλέγματος πολυτυπίας στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα κατασκευάζοντας ουσιαστικά σχολεία πολλών ταχυτήτων και διευρύνοντας την απόσταση -που σε βάθος χρόνου θα γίνει χάσμα- ανάμεσα σε μαθητές/τριες με διαφορετικά χαρακτηριστικά ως προς την κοινωνικοοικονομική τους προέλευση. Αποτελεί συνέχεια της μεθοδευμένης κατηγοριοποίησης των μαθητών/τριών, που έχει ήδη ξεκινήσει με τη δημιουργία δεκάδων προτύπων και την θέσπιση του International Baccalaureate (IB), που θα επιτρέπει σε παιδιά ανώτερων οικονομικών τάξεων να εισάγονται σε πανεπιστήμια εκτός πανελλαδικών εξετάσεων, την ώρα που η πλειοψηφία των μαθητών/τριών αναγκάζονται να περάσουν την ψυχοφθόρα και πολυέξοδη αυτή διαδικασία. Η παιδαγωγική αρχή της ισότητας των ευκαιριών η οποία και αποτελεί θεμελιώδη συνθήκη για ένα εκπαιδευτικό σύστημα κοινωνικά δίκαιο τραυματίζεται βαριά.

Εθνική Στρατηγική για τη Βία. Ανάμεσα στην κοινωνική εργασία και στα τεχνικά γυμνάσια.

Οι ανακοινώσεις για την Εθνική Στρατηγική για τη βία προκάλεσαν σοβαρό προβληματισμό καθώς στο ίδιο πλέγμα παρεμβάσεων με αποβολές και σχεδιασμό για τη βία συνδέθηκε η λειτουργία της πρόωρης τεχνικής εκπαίδευσης σε συσχέτιση με την παραβατικότητα. Η επιλογή αυτή διαμορφώνει ένα συμβολισμό που δεν μπορεί και δεν πρέπει να αγνοηθεί. **Η επιλογή σύνδεσης παραβατικότητας και τεχνικής εκπαίδευσης (δημιουργία πιλοτικών τεχνικών γυμνασίων) δεν μπορεί να γίνει καν αντικείμενο κριτικής. Η δε σύνδεση των χαμηλών μαθησιακών επιδόσεων με την παραβατικότητα είναι τουλάχιστον ρατσιστική.** Η αντιμετώπιση της βίας και της παραβατικότητας δεν μπορεί να γίνει με εργαλεία που θυμίζουν άλλες εποχές.

Η βία αποτελεί ένα σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο του οποίου οι αιτίες προσδιορίζονται σε συνάρτηση με τη λειτουργία της κοινωνίας, τις κοινωνικές κατασκευές και ιεραρχήσεις, τα αξιακά προτάγματα. Τα φαινόμενα βίας που παρατηρούνται εντός της εκπαιδευτικής πραγματικότητας δεν μπορούν να εξεταστούν αποσπασματικά. Η προσέγγιση που επικρατεί συχνά στον δημόσιο λόγο εστιάζει σε ορισμένες μορφές του φαινομένου ρίχνοντας το βάρος κυρίως σε ένα βίαιο οικογενειακό περιβάλλον αλλά και στην αδιαφορία ή ανεπάρκεια του σχολικού πλαισίου, παραγνωρίζοντας τη συνθετότητα του προβλήματος, τα χαρακτηριστικά της κοινωνίας, τα φαινόμενα εκμετάλλευσης και ανταγωνισμού.

Η ανάγκη επίγνωσης των όρων λειτουργίας της σχολικής πραγματικότητας απουσιάζει εμφατικά από το σκεπτικό όσων σχεδιάζουν και εκπονούν πολιτικές. Η ανάγκη κατανόησης των νέων, των σκέψεων και των συναισθημάτων τους πρέπει να είναι ο οδηγός μας και όχι μια παρωχημένη αντίληψη που πηγάζει από το παρελθόν. **Ποιος άραγε είναι ο τρόπος που θα προσδιοριστεί η κοινωνική εργασία και πως είναι δυνατόν να αποδεχόμαστε πως η αντιμετώπιση των παιδιών μας, των πολιτών του αύριο θα γίνεται με όρους επιφανειακούς και τιμωρητικούς;** Οι πολιτικές για το σοβαρό αυτό ζήτημα πρέπει να χτιστούν στο διάλογο, στο να ακούσουμε τα παιδιά και να επιδιώξουμε την ενσωμάτωσή τους σε δράσεις και προγράμματα που θα αλλάξουν συμπεριφορές και νοοτροπίες. Αυτή πρέπει να είναι η επιδίωξη μας και όχι η διαμόρφωση απλά ενός πεδίου τιμωρίας.

Η γκρίζα πραγματικότητα του σχολείου σήμερα.

Ο κόσμος της εκπαίδευσης βιώνει στην καθημερινότητα του μια αβίωτη πραγματικότητα. Απίστευτος όγκος γραφειοκρατικού έργου, αυξημένες απαιτήσεις σε θέματα ασφάλειας και προστασίας των μαθητριών και μαθητών, ένα ευρύ πλέγμα υποχρεώσεων που ξεφεύγουν με τρόπο πρωτόγνωρο από την κύρια αποστολή του, τη διδασκαλία. Ο/η εκπαιδευτικός αντιμετωπίζεται με όρους στενά γραφειοκρατικούς, αγκυλωμένους σε μια -αποστεωμένη από το διοικητισμό- στείρα προσέγγιση του ρόλου του/της και κυρίως του αξιακού φορτίου που τον συνοδεύει. Σε αυτή τη δύσκολη πραγματικότητα, η επίδειξη μιας διοικητικής αυστηρότητας πια πλεονάζει ως διοικητική πρακτική την ώρα που η υποστήριξη στο έργο του κόσμου της εκπαίδευσης, σε επίπεδο συμπληρωματικών δομών και λειτουργιών χαρακτηρίζεται από βαθιά ελλείμματα.

Η επιλογή της ανάδειξης της αξιολόγησης ως η απάντηση σε όλες τις κακοδαιμονίες της εκπαίδευσης και η άρνηση υιοθέτησης πολιτικών που θα αλλάξουν πραγματικά τις συνθήκες άσκησης του εκπαιδευτικού έργου φανερώνει την έλλειψη οράματος, την αποσπασματικότητα του σχεδιασμού και κυρίως την απουσία της αναγκαίας χρηματοδότησης.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

- Να σταματήσει άμεσα κάθε πειθαρχική δίωξη για συμμετοχή σε συνδικαλιστική δράση. Να μπει ένα τέλος στις πολιτικές στοχοποίησης των εργαζομένων και των σωματείων τους.
- Να μην προχωρήσουν οι αντιδραστικές αυτές αλλαγές στα πειθαρχικά συμβούλια. Η παρουσία των αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων είναι αδιαπραγμάτευτη.
- Οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, την αύξηση στους μισθούς μας και στις συντάξεις μας και τη διασφάλιση του ασφαλιστικού συστήματος και του συστήματος υγείας
- Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης και ξεπάγωμα της διετίας 2016-17
- Επαναφορά 13ου – 14ου μισθού και συντάξεων και αφορολόγητο στις 12.000€
- Ουσιαστική οικονομική στήριξη σε όσους/ες υπηρετούν εκτός τόπου κατοικίας τους
- Να αποσυρθεί άμεσα η Κ.Υ.Α. σε σχέση με το επίδομα ανεργίας
- Πλήρη σύνταξη στα 60 με 30 χρόνια εργασίας. Καμία μείωση των κύριων και επικουρικών συντάξεων.
- Να σταματήσει η κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων και να μην καταργηθεί κανένα σχολείο της γειτονιάς.
- Άμεση και ουσιαστική ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης με όρους συμπερίληψης, ισότητας και απόλυτης αποσύνδεσης από πρωτοβουλίες εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης του δημόσιου αγαθού της εκπαίδευσης.
- Ολόπλευρη στήριξη της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας ως πρώτη πολιτική επιλογή ενταγμένη στον ευρύτερο αγώνα των εργαζομένων για δίκαιη κοινωνία.
- Μείωση του αριθμού των μαθητών/τριών σε 20 ανά τμήμα γενικής παιδείας, 15 ανά τμήμα κατεύθυνσης/ειδικότητας και 10 ανά εργαστήριο.
- Να καλυφθούν όλα τα πάγια κενά των εκπαιδευτικών με μόνιμους διορισμούς να ανακληθούν οι συγχωνεύσεις/καταργήσεις τμημάτων και να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των υποδομών έτσι ώστε τα σχολεία να λειτουργούν απρόσκοπτα στο έργο τους.
- Έγκαιρες προσλήψεις αναπληρωτών/τριών σε όλα έκτακτα κενά στην Α' φάση.
- Εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών/τριών – μονίμων.
- Επαναφορά του διδακτικού ωραρίου στα προ του 2013 επίπεδα.
- Αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων ως ένα μείζον κοινωνικό και δημοκρατικό ζήτημα. Απαιτούμε να διαμορφωθούν προγράμματα αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, για να μπορούν όλοι οι μαθητές και όλες οι μαθήτρίες μας να έχουν ανοιχτούς ορίζοντες τόσο στην παιδεία όσο και στην επαγγελματική τους εξέλιξη αλλά και στην κοινωνική τους πορεία.
- Επαναφορά των μαθημάτων της Καλλιτεχνικής παιδείας και των Κοινωνικών Επιστημών
- Ουσιαστική αντιμετώπιση και πρόληψη της βίας.
- Κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη (Ν4808/21) και του Ν. 5053/23 (Γεωργιάδη) για τα εργασιακά, καθώς και κατάργηση όλων των νόμων που ιδιωτικοποιούν την κοινωνική ασφάλιση.
- Να καταργηθούν οι νόμοι 4692/20 και 4823/21, να μονιμοποιηθούν αυτοδίκαια οι νεοδιόριστοι/ες εκπαιδευτικοί και να πάνσουν οι διώξεις σε απεργούς.
- Να μπει ένα τέλος στις πρακτικές αυταρχισμού στα σχολεία και στους εκπαιδευτικούς μέσα από την εφαρμογή ενός υπέρμετρα τυπολατρικού και αυστηρού διοικητισμού, όπως αυτός εκφράζεται σε όλα τα επίπεδα της ιεραρχίας τόσο των εκπονητών της εκπαιδευτικής πολιτικής όσο και του ίδιου του μηχανισμού διοίκησης.
- Να αντιμετωπιστεί με τρόπο ουσιαστικό και με προσανατολισμό στην επικέντρωση στο εκπαιδευτικό έργο η γραφειοκρατία στο σχολείο, γραφειοκρατία που δημιουργεί κλίμα ασφυξίας στην ίδια την εκπαιδευτική λειτουργία, στο μορφωτικό και παιδαγωγικό ρόλο των εκπαιδευτικών.
- Να επανέλθουν οι αιρετοί του κλάδου στα πειθαρχικά συμβούλια και τα συμβούλια επιλογής στελεχών.
- Να επανέλθει η πρόβλεψη για μετατάξεις εκπαιδευτικών σε άλλα υπουργεία και υπηρεσίες μέσω του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας.

- Να αποσυρθεί η εγκύκλιος που απαιτεί πράξη μονιμοποίησης για μετατάξεις εντός του υπουργείου Παιδείας.
- Να βγει άμεσα διορθωτική εγκύκλιος, προσαρμοσμένη στην απόφαση του ΣτΕ, για τις άδειες άνευ αποδοχών.
- Επικαιροποίηση και απλοποίηση των νομοθετικών προβλέψεων για τις υπηρεσιακές μεταβολές και έγκαιρη ολοκλήρωσή τους.
- Να νομοθετηθεί η αξιοκρατία με σαφή μοριοδότηση σε όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές, ειδικά για Μουσικά, Καλλιτεχνικά και Διαπολιτισμικά Σχολεία.
- Όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές να γίνονται μέσω ΚΥΣΔΕ.
- Στήριξη του ΕΣΥ με γενναία χρηματοδότηση. Όχι στις απολύσεις και στις αναστολές εργασίας του προσωπικού. Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας και στα σχολεία.

Πρόγραμμα δράσης

- Οι ΕΛΜΕ να διοργανώνουν κατά τόπους κινητοποιήσεις σε ΠΔΕ και ΔΔΕ σε κάθε εκδίκαση πειθαρχική δίωξης, καλώντας σε συμμετοχή και άλλα συνδικάτα της περιοχής τους.
- Οι ΕΛΜΕ να διοργανώνουν ενημερωτικές εκδηλώσεις, με τη συμμετοχή και της ΟΛΜΕ, για τα φλέγοντα προβλήματα (πχ κατηγοριοποίηση, ιδιωτικοποιήσεις, μονιμότητα, βία, διώξεις κλπ).
- Οι ΕΛΜΕ να προχωρήσουν σε ενημερώσεις στους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων και να οργανώσουν από κοινού τον αγώνα με εκδηλώσεις και παραστάσεις διαμαρτυρίας για τα τοπικά ζητήματα των σχολείων τους (κενά, συγχωνεύσεις, κλπ).
- Οι ΕΛΜΕ να καλέσουν τα τοπικά ΜΜΕ για συνεντεύξεις τύπου για όλα τα ζητήματα της εκπαίδευσης, τοπικά και κεντρικά.
- Οι ΕΛΜΕ να συνεχίσουν τις κατά τόπους κινητοποιήσεις ενάντια στην ίδρυση Ωνασείων και Πρότυπων Σχολείων.
- Η ΟΛΜΕ να επιδιώξει ευρύ συνδικαλιστικό μέτωπο για κινητοποιήσεις, συνεντεύξεις και εκδηλώσεις με άλλες Ομοσπονδίες και την ΑΔΕΔΥ για κοινά ζητήματα (οικονομικά αιτήματα, διώξεις, μονιμότητα κλπ).
- Η ΟΛΜΕ να επιδιώξει συναντήσεις με τα κόμματα του ελληνικού κοινοβουλίου για τα ζητήματα των διώξεων, της μονιμότητας και των προβλημάτων της εκπαίδευσης.
- Η ΟΛΜΕ να αποστείλει επιστολή στους γονείς και κηδεμόνες για την κατάσταση που επικρατεί στα σχολεία.

Η Γενική Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο, 24/5 στις 11.00 π.μ στο Ξενοδοχείο Royal Olympic (Αθανασίου Διάκου 28-34, Αθήνα, τηλ. 210 9288400 (<https://bit.ly/42UJIVs>)

Για το ΔΣ της ΟΛΜΕ

Ο Πρόεδρος
Θεόδωρος Τσούχλος

Ο Γεν. Γραμματέας
Ανδρέας Καργόπουλος

